

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966591728/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

brug for på en prædikestol — er så senere bragt i stand, da der blev tænkt på udgivelse, og samtidig er slutningsdigtet skrevet til på nogle sider, som var til overs i sidste læg efter prædikenen.

I forhold til den trykte prædiken virker den skrevne som en art kladde, hvori der er gjort mange rettelser, uden at den form dog er nået, som vi møder i Svane-Sang. Til grund for den har der ligget et manuskript med talrige nye ændringer. Det hele giver indtryk af stor omhu og nøje ved udarbejdelsen, et indtryk, som for øvrigt også prædikenen i sig selv efterlader, særlig ved den masse bibelske citater, der næsten giver den præg af en mosaik: i alt 112 citater og henvisninger.

Slutningsdigtet er i Svane-Sang overflyttet til den digteriske del, hvor det står som nr. 295 med overskriften: *En Paaske-Sang*. Det har hermed fået en naturlig plads inden for det afsnit, som bygger på kirkeåret. Men hvem har flyttet det? Det kan naturligvis være udgiveren; men det var dog mærkeligt, om sønnen her skulle være gået imod sin fader, i hvis manuskript indledningsdigtet, prædikenen og slutningsdigtet er opstillet som en trilogi om Maria Magdalene og slutningsdigtets tilhørsforhold udtrykkelig fremhævet ved overskriften: *Aria om samme materie*. Er det ikke mere sandsynligt, at det er Brorson, der selv har foretaget indgrebet? Men i så fald har vi her et nyt fingerpeg, som tyder på, at det også er ham, der har skabt ordningen af digtene, da det jo kun kan være interesse for dens gennemførelse, som har været bevæggrund til flytningen.

Originaltrykkets retskrivning, som nøje er fulgt i nærværende udgave, er forskellig fra den, der findes i Troens rare Klenodie, bl. a. derved, at substantiverne har stort begyndelsesbogstav.